

DROGA MIŁOŚCI W DUCHU ŚWIĘTYM



(pieszo, ok. 6 km w jedną stronę)

Radzewice → Rogalin lub Rogalin → Radzewice

A. Inspiracja: Nowenna do Ducha Świętego ks. Mirosława Piątkowskiego SVD, oparta na „Koronce ku czci Ducha Świętego” oraz cytacie biblijnym: „Owoce zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim [cnotom] nie ma Prawa” (Gal 5, 22-23) <https://www.verbinum.pl/refleksyjno-medytacyjne/129-nowenna-do-ducha-swietego.html>

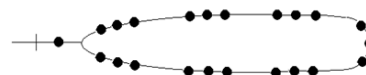
B. Cele: Drogi Ducha Świętego są przeznaczone do pielgrzymowania indywidualnego (pieszo lub rowerem), by modlić się do Ducha Świętego o 7 darów (mądrość, rozum, radę, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Bożą) i 9 owoców, wielbić Boga za Jego miłość i piękno Stworzenia, popularyzować encyklikę *Laudato si'* papieża Franciszka, podnosić świadomość ekologiczną, a także chronić bioróżnorodność, Rogaliński Park Krajobrazowy oraz Rogalin jako Pomnik Historii (*patrz ostatnia strona*).

C. Zasady

- Sprzątamy po sobie (i po innych, jak się da).
- Nie zbaczamy ze szlaków, by nie niszczyć upraw (pola, łąki, sady itp.).
- Nie niszczymy roślinności ani ściółki leśnej.
- Kwiaty podziwiamy, lecz nie zrywamy.
- Nie jemy owoców itp., których nie znamy.
- Nie zabieramy do domu dzikich zwierząt (piskląt, sarenek, jeży itp.).
- Nie zabijamy ani nie płoszymy zwierząt głośnym zachowaniem.
- Nie niszczymy nor ani innych schronień i miejsc rozrodu zwierząt.
- Nie palimy ognisk, nie zniekształcamy rzeźby terenu ani zbiorników wodnych.
- Nie pijemy alkoholu, nie palimy papierosów (dla zdrowia i środowiska: ochrona przed zanieczyszczeniem i pożarem).
- Rzadko korzystamy z telefonu (by nie zakłócać ciszy i odpocząć od ekranu).
- Wjazd na Łęgi Rogalińskie motocyklem, samochodem, quadem itp. jest zakazany (nie dotyczy dojazdu rolników na pola).
- Na odcinkach prowadzących szosą idziemy lewą stroną, z elementami odbłaskowymi.

Spis ekwipunku:

- ✓ wydruk „Podsumowania” i opisu szlaku (<https://www.rogalin.archpoznan.pl/drogi/>)
- ✓ wygodne obuwie i ubiór dostosowany do pogody
- ✓ zapas jedzenia i picia (najlepiej w pojemnikach wielorazowego użytku)
- ✓ różaniec i/lub Koronka Pokoju



- ✓ zeszyt w twardej okładce (do notatek, piórek itp.)
- ✓ worek na śmieci i rękawice robocze (najlepiej wielorazowego użytku, do zadania duchowego)
- ✓ papier toaletowy, najlepiej szary (nie wilgotne chusteczki, które się nie rozkładają!), łopátka
- ✓ butelka z wodą do mycia rąk, płukania owoców itp.
- ✓ kawałek folii piankowej (lub zwykłej), by móc usiąść albo położyć się na mokrej trawie itp.

D. Zadania duchowe

1. Adoracja Najświętszego Sakramentu (jeśli jest taka możliwość).
2. Koronka ku czci Ducha Świętego (jednorazowo lub jako część nowenny „owocowej” do Ducha Świętego, patrz „Podsumowanie”, <https://www.rogalin.archpoznan.pl/drogi/>).
3. Rozważanie fragmentów Pisma Świętego dotyczących miłości:
 - „Będiesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego.” (Łk 10, 27)
 - „Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Wytrwajcie w miłości mojej!” (J 15, 9)
 - „Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą” (1 Kor 13,4)
 - „Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy: z nich zaś największa jest miłość.” (1 Kor 13,13)
 - „Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością.” (1 J 4,8)
 - „Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.” (1 J 4,16)
 - „W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości.” (1 J 4,18)
 - „miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie” (1 J 5,3)
 - „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt 28,19-20)
4. Podziwianie i kontemplowanie piękna Bożego Stworzenia, z wykorzystaniem różnych zmysłów. Dziękowanie Bogu za jego miłość i za przyrodę, którą dał nam pod opiekę.
5. Pieśń Słoneczna św. Franciszka z Asyżu: „Laudato si’ o mi Signore” („O Panie mój, bądź pochwalony”, refren lub całość: <http://sylweksweda.pl/www/php/showsong.php?id=1800>)
6. Rozważanie fragmentów ekologicznej encykliki *Laudato si’* papieża Franciszka (https://www.vatican.va/content/dam/francesco/pdf/encyclicals/documents/papa-francesco_20150524_enciclica-laudato-si_pl.pdf), np. o miłości i powszechnym braterstwie:

str. 11-12: „Jeśli zbliżamy się do przyrody i środowiska bez tego otwarcia na zadziwienie i podziw, jeśli nie mówimy już językiem braterstwa i piękna w naszej relacji ze światem, to nasze postawy będą postawami władcy, konsumenta lub jedynie wyzyskującego zasoby naturalne, niezdolnego do postawienia ograniczeń swoim doraźnym interesom.”

str. 34: „Ponieważ wszystkie stworzenia są ze sobą powiązane, każde z nich musi być doceniane z miłością i podziwem, a my wszyscy, istoty stworzone, potrzebujemy siebie nawzajem.”

str. 35–36: „Do społecznych skutków przemian globalnych należą konsekwencje niektórych innowacji technologicznych dla rynku pracy, wykluczenie społeczne, nierówność w zakresie dostępności i zużycia energii oraz innych usług, podziały społeczne, wzrost przemocy i pojawienie się nowych form agresji społecznej, handel narkotykami i narastające używanie narkotyków wśród najmłodszych oraz utrata tożsamości. [...] Niektóre z tych znaków są równocześnie objawami prawdziwej

degradacji społecznej, milczącego zerwania więzów integracji i jedności społecznej. [...] Dołącza się do tego dynamika mediów i świata cyfrowego, gdy staje się wszechobecna, nie sprzyjając rozwojowi zdolności do mądrego życia, głębokiego myślenia, wielkodusznego miłowania.”

str. 51: „każdy człowiek jest stworzony z miłości, uczyniony na Boży obraz i podobieństwo (por. Rdz 1, 26). To stwierdzenie ukazuje nam ogromną godność każdej osoby ludzkiej”

str. 51-52: papież cytuje Jana Pawła II: „każdy z nas jest owocem myśli Bożej. Każdy z nas jest chciany, każdy jest kochany, każdy jest niezbędny » (Przesłanie do niepełnosprawnych, Modlitwa Anioł Pański w katedrze w Osnabrück (16 listopada 1980): Insegnamenti 3/2 (1980), 1232: Jan Paweł II, Nauczanie papieskie, III, 2 Poznań–Warszawa 1986, s. 634.)

7. Inne modlitwy do wyboru, odmawiane podczas postojów lub w drodze (dbając o postawę: głowa do góry, plecy proste):

- Anioł Pański o 12.00 (<https://modlitwarozancowa.pl/modlitwy/aniol-panski>)
- Koronka do Miłosierdzia Bożego o 15.00 (<https://www.poznan-jezuici.pl/formacja/jak-odmawiac-koronke-do-bozego-milosierdzia>)
- Modlitwa za zmarłych: „Wieczny odpoczynek racz dać Panie, a światłość wiekuista niechaj jej/mu/im świeci”
- Modlitwa na różańcu, np. tajemnica Zesłania Ducha Świętego lub wszystkie tajemnice chwalebne (Zmartwychwstanie, Wniebowstąpienie, Zesłanie Ducha Świętego, Wniebowzięcie NMP, Ukoronowanie NMP)
- Ewentualnie druga nowenna do Ducha Świętego, o odrodzenie ducha i ciała (<https://dolinamodlitwy.pl/nawenna-do-ducha-swietego-o-odrodzenie-ducha-i-ciala/>)

8. Dobre uczynki

- Jeśli spotkasz kogoś w potrzebie, pomóż mu w miarę możliwości (także np. ślimakowi, który próbuje przejść przez drogę ☺).
- Jeśli spotkasz kogoś smutnego, wysłuchaj go (gdy ma ochotę rozmawiać).
- Jeśli wędrując zobaczysz, że dzieje się coś złego, interweniuj w miarę możliwości (np. pozbieraj rozrzucone śmieci i zabierz ze sobą).

9. **Postanowienie: częste przyjmowanie Komunii Świętej, zastąpienie złego nawyku dobrym** (np. uprawianie kwiatów i warzyw, choćby w skrzynkach na balkonie lub na parapecie, by cieszyć się nimi i zdrowiej się odżywiać).

E. Opis przebiegu szlaku i mapa

Miejsce startu: kościół pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Radzewicach.

Dojazd do miejsca startu: autobusem PKS lub podmiejskim nr 699 z Kórnika (przez Świątniki) lub Mosiny (przez Puszczykowo).

UWAGI: Łęgi Nadwarciańskie to wyjątkowo cenne obszary Natura 2000 i Rogalińskiego Parku Krajobrazowego, zachowane w dużej mierze dzięki staraniom rodu Raczyńskich. Szanujmy je i chrońmy. Na wiosnę tereny nad Wartą bywają podtopione.

Broszura przyrodnicza o szlaku: <https://www.rogalin.archpoznan.pl/drogi/>

Zdjęcia ze szlaku (S. Ufnalska): <https://photos.app.goo.gl/BZfSHGsdj6RqaQU5A>

Cudowny świat, który stworzył Bóg, nigdy nie przestanie nas zachwycać. Ta urokliwa trasa prowadząca wśród polnych i leśnych dróg, pomiędzy licznymi starorzeczami, zastoiskami, bagnami, w ciszy szumiącymi i falującymi trawami, szczebiotliwym chórem ptaków, jest okazją uwielbienia i podziękowania Bogu za dzieło Jego stworzenia! Jest okazją do refleksji nad wielkością i miłością Boga oraz możliwością otwarcia się na Ducha Świętego.

Radzewice → Rogalin

Kościół pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Radzewicach (ul. Długa 65) znajduje się na terenie zadrzewionego zabytkowego, ewangelicko-katolickiego cmentarza. Znajdują się tutaj nagrobki potomków pierwszych protestanckich osadników (tzw. Olędrow), którzy przed ponad 200 laty, aż do 1945 roku, żyli tutaj i współtworzyli dorobek kulturowy okolicy. To im zawdzięczamy charakterystyczne dla tego obszaru nasadzenia wierzbowo-topolowe oraz rowy odwadniające, urządzenia hydrotechniczne, kaplice itp.

Opcjonalnie modlitwa: „Nowenna do Ducha Świętego o odrodzenie ducha i ciała”, treść pod linkiem: <https://dolinamodlitwy.pl/nowenna-do-ducha-swietego-o-odrodzenie-ducha-i-ciala/>

‡ Wprowadzenie do modlitwy

‡ Przystanek I – O pragnienie odrodzenia

1. Trasę rozpoczynamy z parkingu kościelnego, idąc poboczem drogi asfaltowej w prawo, w stronę Rogalina i Mosiny. Po ok. 70 m kontynuujemy marsz chodnikiem, aż do przejścia dla pieszych. (Po drodze mijamy świetlicę wiejską i port w Radzewicach, znajdujący się przy największym starorzeczu biegu rzeki Warty – Święconce.)
Naprzeciwko przejścia dla pieszych znajduje się obecnie (za ogrodzeniem) odnowiony krzyż, przy którym jeszcze w latach 90. XX wieku zbierała się okoliczna ludność na Litanii Loretańskiej i do Serca Pana Jezusa.
2. Przechodzimy na drugą stronę ulicy przez przejście dla pieszych i skręcamy w prawo. Chodnikiem docieramy do nieutwardzonej drogi, prowadzącej nad rzekę (ok. 20 m).
3. Skręcamy w lewo i schodzimy cały czas prosto w dół nieutwardzoną drogą, dochodząc do rzeki Warty (po lewej stronie). Po prawej stronie mijamy czerwoną tablicę z napisem „Ostoja Zwierząt ...”, a następnie urokliwą zastoinę wodną. Dochodzimy do rozwidlenia trzech dróg.

‡ Przystanek II – O odrodzenie wiary i przyjęcie łaski synostwa Bożego

4. Na rozwidleniu kierujemy się ścieżką na wprost, (widoczna jest kolejna czerwona tablica z napisem „Ostoja zwierząt...”). Po lewej stronie mijamy rosnący na rozwidleniu młody dąb, po prawej stronie ciągnie się nasypana niegdyś grobla. Ta przepiękna leśna droga z powalonymi starymi drzewami, z budzącymi trwogę uschniętymi, sterczącymi topolami i dzikimi zastoinami wodnymi oczarowuje i zachwyca każdego wędrowca.
5. Dochodzimy do rozwidlenia dróg, po prawej stronie nie sposób nie zauważyć rosochatej sosny rosnącej na zboczu grobli, na wprost będzie widoczna w odległości ok. 30 m kolejna czerwona tablica z napisem „Ostoja zwierząt ...”. My natomiast kierujemy się ścieżką w lewą stronę, skręcającą prawie pod kątem 90 stopni.

Przebiega ona wzdłuż starorzecza. Po prawej stronie rozciąga się polana. Droga prowadzi do zakola Warty, w odległości ok. 200 m.

‡ Przystanek III – O odrodzenie nadziei

6. Przy rzece skręcamy w prawo i idziemy wzdłuż brzegu Warty. Po prawej stronie za ok. 20-30 m widoczna tablica wodna z oznaczeniem 275.
7. Kontynuujemy wędrówkę wzdłuż rzeki (ok. 550 m), po prawej stronie mijamy ogrodzony leśną siatką – młodnik. Na przeciwległym brzegu rzeki widoczny budynek ujęcia wody w Krajkowie. Dochodzimy do zadrzewień, gdzie droga zwęża się i schodzi w prawo do lasu, po czym ponownie za ok. 10 m skręca w lewo, żeby za ok. 20 m wyjść na rozciągające się po prawej stronie szumiące łąki. Kontynuujemy wędrówkę drogą wzdłuż rzeki, ok. 270 m. Dochodzimy do zakrętu rzeki.

‡ Przystanek IV – O odrodzenie miłości

8. Kierujemy się cały czas drogą wzdłuż rzeki, aż po prawej skończy się las. Wtedy skręcamy wzdłuż skraju lasu w prawo, w drogę gruntową biegnącą wzdłuż lasu. Za chwilę droga odbija trochę w lewo, wzdłuż brzegu starorzecza. Prowadzi nas wśród pól i starorzeczy aż do asfaltu (tylko w 1/3 drogi przechodzimy między niewielkimi zadrzewieniami). Po drodze zatrzymujemy się dwukrotnie:

‡ Przystanek V – o odrodzenie modlitwy

‡ Przystanek VI – o odrodzenie umysłu

9. Docieramy do drogi asfaltowej, przy słupie z bocianim gniazdem. Skręcamy w lewo i idziemy lewym poboczem aż do skrzyżowania z drogą wojewódzką (DW431). Zatrzymujemy się tam pod figurą Matki Bożej, by się pomodlić.

‡ Przystanek VII – o odrodzenie i uporządkowanie uczuć

10. Cofamy się trochę i za chwilę skręcamy w prawo, w drogę polną prowadzącą wzdłuż podnóża lasu rozciągającego się wzdłuż szosy. Po ok. 300 m znów robimy przystanek na modlitwę, koło opuszczonych zabudowań.

‡ Przystanek VIII – o odrodzenie relacji

11. Po kolejnych ok. 300 m skręcamy w prawo pod górę i docieramy do plebanii w Rogalinie. Mijamy ją i potem schodami wchodzimy docieramy do dzwonnicy i kościoła pw. św. Marcelina

‡ Przystanek IX – o odrodzenie świadectwa i ducha służby

Kościół pw. Św. Marcelina powstał w latach 1817–1820, dzięki nowatorskiej koncepcji hrabiego Edwarda Raczyńskiego (patron Św. Marcelein – papież i męczennik, który za panowania Dioklecjana w roku 304 n.e. został ścięty za wiarę). Napisem na frontonie świątyni (DIVO MARCELLINO) fundator uczcił zarówno papieża, jak i swojego ciotecznego kuzyna, księcia Marcelego Lubomirskiego, poległego w 1809 r. podczas oblężenia Sandomierza. Architektonicznym pierwowzorem budowli była świątynia rzymska, zwana Maison Carree, z I w. p.n.e. w Nimes, we Francji. Fronton świątyni zdobią kolumny, zaś elewacje boczne – półkolumny w porządku korynckim, w tzw. układzie „pseudoperipteros” (*peripteros* – z łac. „otoczony jednym rzędem kolumn”). Bazy i kapitele kolumn, fryz, posągi lwów i antaby na drzwiach zostały odlane z żeliwa. (Więcej informacji w książce prof. Jarosława Jarzewicza: „Świątynia pamięci. O kościele – mauzoleum Raczyńskich w Rogalinie”.)



Podgląd mapy: http://mapa.targeo.pl/DROGA MIŁOŚCI,plan_4xE1XDdbFfmK3c1Y9Fm6hxd2

Rogalin → Radzewice

1. Trasę rozpoczynamy spod kościoła, kierując się na jego tyły, w stronę dzwonnicy, a potem po schodach w dół do plebanii. Mijamy ją i za chwilę skręcamy lekko w prawo, kierując się w dół, w stronę pól. Idziemy dalej prosto, mijając po prawej stronie pola, a po lewej – przydrożny las.
2. Dochodzimy do drogi asfaltowej (ul. Śremska). Widzimy główne skrzyżowanie, przy którym stoi figura Matki Bożej z Dzieciątkiem.
3. Kontynuujemy marsz ul. Śremską, trawnikiem po prawej stronie drogi. Za chwilę, przy słupie z bocianim gniazdem, skręcamy w prawo w polną drogę, kierującą się w dół przez pola.
3. Idziemy cały czas główną drogą gruntową, mijając starorzecza i małe zadrzewienia, aż do brzegu Warty. Widok rozciągających się po obu stronach łąk i pól, a gdzieś tam drzew, uspakaja i zachwyca swoją prostotą, sprzyja kontemplacji.
4. Przy ostatnim starorzeczu dochodzimy do niewielkiego lasu nad brzegiem rzeki. Tam skręcamy w lewo i idziemy dalej wzdłuż brzegu. Po drugiej stronie rzeki widoczna jest zabudowa ujęcia wody dla Poznania (w Krajkowie).
5. Dochodzimy do widocznej po lewej stronie tablicy wodnej z oznaczeniem 275. Po ok. 100 m, na zakolu rzeki, dochodzimy do skrzyżowania polnych dróg. Kierujemy się ścieżką w lewo, nieco oddalając się od rzeki. Droga ciągnie się przez polanę, którą ogranicza po prawej stronie zastoina wodna (czasami wyschnięta). Dochodzimy do końca drogi, gdzie na wprost nie sposób nie zauważyć rosochatej sosny, rosnącej na zboczu grobli. Przy niej droga rozchodzi się w dwie strony. My kierujemy się ścieżką w prawą stronę, skręcającą prawie pod kątem 90 stopni.

6. Po lewej stronie ciągnie się nasypana niegdyś grobla, a po prawej – urzekające zagłębienia wodne. Ta przepiękna leśna droga z powalonymi starymi drzewami, z budzącymi trwogę uschniętymi, sterczącymi topolami i dzikimi zastoinami wodnymi, oczarowuje i zachwyca każdego wędrowca.
7. Wychodząc z lasu dochodzimy do zbiegu trzech tras. Na rozwidleniu kierujemy się ścieżką na wprost. Po lewej stronie mijamy urokliwe starorzecze, a następnie tablicę z napisem „Ostoja Zwierząt ...”.
8. Kontynuujemy wędrówkę drogą pod górkę, dochodzimy do szosy i kierujemy się chodnikiem w prawo, do przejścia dla pieszych, a następnie przechodzimy na drugą stronę ulicy i znów skręcamy w prawo. Po drugiej stronie ulicy, za ogrodzeniem, widoczny jest odnowiony krzyż, przy którym jeszcze w latach 90. XX wieku zbierała się okoliczna ludność na Litanii Loretańskiej i do Serca Pana Jezusa.
9. Kontynuujemy marsz chodnikiem, aż do jego końca. Po drodze mijamy port w Radzewicach, znajdujący się przy największym starorzeczu biegu rzeki Warty (Święconce), a także świetlicę wiejską i sklep.
10. Chodnik się kończy, więc idziemy dalej lewym poboczem drogi ok. 70 m, w leśnej osłonie. Za chwilę po lewej stronie ukazuje się nam kościół w Radzewicach.

F. Notka redakcyjna

Opisy Rogalińskich Dróg Ducha Świętego opracował Parafialny Zespół Caritas Laudato Si:

- Sylwia Ufnalska (koordynator merytoryczny, redaktor, Droga Dobroci i Uprzejmości)
- Małgorzata Kubiaczyk (koordynator finansowy)
- Gabriela i Tomisław Paciorek (Droga Łagodności, stojaki rowerowe, pieczęć)
- Michał Wójkiewicz (mapy, Drogi Pokoju, Radości i Cierpliwości, gra terenowa)
- Wiesława i Józef Stelmach (Droga Opanowania)
- Agata Nowacka (Droga Opanowania dodatkowy wariant)
- Aneta Kaszewska (Droga Miłości)
- Agnieszka i Janusz Stelmach (Droga Wierności)
- ks. Adam Pawłowski (opiekun Zespołu)

Członkowie Zespołu dołożyli starań, by jak najlepiej opisać szlaki pielgrzymkowe. Każdy może korzystać z udostępnionych materiałów na własną odpowiedzialność.

Dziękujemy Wydawnictwu Verbinum oraz o. Mirosławowi Piątkowskiemu SVD za zgodę na przedruk w „Podsumowaniu” tekstu „Koronki ku czci Ducha Świętego” oraz świadectwa zaczerpniętego z książeczki „Nowenna do Ducha Świętego (z koronką)”, Verbinum 2007.

Rogalin, wydanie poprawione, październik 2021

© **Aneta Kaszewska, Sylwia Ufnalska, Michał Wójkiewicz**

Kontakt: aneta.kaszewska@orange.pl, tilia.rogalin@gmail.com, wojkiewicz.michal@yahoo.pl

Drukowanie w celach niekomercyjnych dozwolone. Wykorzystywanie w celach komercyjnych wymaga zgody autorów.

Rogaliński Park Krajobrazowy ma szczególną wartość przyrodniczą ze względu na wyjątkowo różnorodne i cenne siedliska roślinne (**obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „Rogalińska Dolina Warty”** PLH300012) oraz bogatą faunę, m.in. ptaków (**obszar ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Rogalińska”** PLB300017). Słynie szczególnie ze względu na **pomnikowe dęby Lech, Czech i Rus** (najstarszy dąb w Polsce, ok. 850 lat). Chronione na tym terenie typy siedlisk to zalewane muliste brzegi rzek, ciepłolubne, śródładowe murawy napiaskowe, ziołorośla nadrzeczne, łąki selernicowe, niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie, grądy, pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy, łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, olsy źródliskowe, łąkowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe. Jednym z najbardziej charakterystycznych siedlisk są **starorzecza** i naturalne zbiorniki wodne. **Flora parku liczy 730 roślin naczyniowych** oraz liczne gatunki mszaków, zaś **fauna obejmuje prawie 300 gatunków chrząszczy** (w tym 15 gatunków chronionych, np. kozioróg dębosz), ponad **200 gatunków ptaków**, ok. **40 gatunków ssaków** i **11 gatunków płazów**. W skład Parku wchodzi **2 rezerwy: Goździk Siny w Grzybnie oraz Krajkowo**. **Największym zagrożeniem** dla przyrody tego terenu jest zaburzenie naturalnego reżimu przepływów Warty i obniżenie poziomu wód gruntowych, a także rozwój budownictwa, zaśmiecanie, niszczenie terenu przez quady itp. Więcej: <https://www.zpkww.pl/parki/rogalinski-park-krajobrazowy/>

Pomnik Historii w Rogalinie, utworzony w 2018 roku, obejmował początkowo zespół pałacowy z ogrodem i parkiem oraz kościół z mauzoleum Raczyńskich. W 2020 roku włączono do niego także rozległe tereny dawnego majątku ziemskiego, dzięki staraniom **Fundacji im. Raczyńskich**, o charakterze wieczystym. Została ona **założona w 1991 roku przez hrabiego Edwarda Bernarda Raczyńskiego** (1891-1993). Jej działalnością kieruje wieloosobowy zarząd, składający się z **pracujących honorowo powierników, głównie członków rodziny Raczyńskich** (w tym córka fundatora, Katarzyna Raczyńska oraz wnuczka i wnuk fundatora, Cecylia i Xawery Rey). Swoje cele fundacja realizuje głównie za pomocą należącej do niej spółki z o.o. „Majątek Rogalin”. **Zgodnie ze statutem, fundacja „zapewnia ochronę zabytków Wielkopolski i dba o ochronę przyrody i popularyzację krajobrazu historycznego**, ze szczególnym uwzględnieniem Rogalina oraz innych okolic i miejscowości związanych z rodziną Raczyńskich [...] **popularyzuje w kraju i za granicą zasługi rodu Raczyńskich dla kultury, nauki, przyrody i gospodarki narodowej”**. Więcej informacji: <http://fundacjaraczyńskich.pl/o-fundacji>

Najbardziej zasłużeni dla Rogalina i Wielkopolski członkowie rodu Raczyńskich:

Kazimierz Raczyński (1739–1824), starosta generalny wielkopolski i marszałek koronny, fundator pałacu w Rogalinie oraz **Odwachu** na Starym Rynku w Poznaniu.

Edward Raczyński (1786–1845) i **Atanazy Raczyński** (1788–1874), dwaj wnukowie Kazimierza, zainicjowali budowę **Kanału Mosińskiego**. **Edward**, aktywnie wspierany przez żonę **Konstancję** (1781–1852, tłumaczkę i ilustratorkę), był także **wydawcą** i autorem ważnych dla kultury polskiej książek, twórcą słynnej **Biblioteki Raczyńskich** (jedna z pierwszych i najlepszych bibliotek publicznych w zaborze pruskim), nowatorskim przedsiębiorcą rolnym, fundatorem i twórcą koncepcji **kościola z mauzoleum Raczyńskich** w Rogalinie (budowa 1817-1820, benedykcja 1821), inicjatorem budowy ul. Nowej w Poznaniu (obecnie Paderewskiego) oraz **Złotej Kaplicy** w poznańskiej katedrze. Współfinansował m.in. pierwszy wodociąg w Poznaniu i Szpital Przemienienia Pańskiego.

Edward Aleksander Raczyński (1847–1926), wnuk Edwarda, **kolekcjoner i mecenas** sztuk pięknych, protektor m.in. Jacka Malczewskiego, zasłużony członek Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, twórca **Galerii Rogalińskiej** – zbioru malarstwa polskiego i obcego przełomu XIX i XX wieku.

Edward Bernard Raczyński (1891–1993), **dyplomata**, m.in. ambasador RP w Londynie i minister spraw zagranicznych, **Prezydent RP na uchodźstwie**. W 1942 roku przedstawił aliantom pierwszy szczegółowy raport o Holokauście, oparty na mikrofilmach Jana Karskiego.